

- der, idet de krydser hinanden, omgiver kædetrådene
- hvis vævning indeholder huller på 4×4 mm
- hvis mål udgør op til $100 \text{ cm} \times 201 \text{ cm}$
- hvis fibre er af glas og overtrukket med plastikcopolymeriseret af styren-acrylat
- som ikke er fremstillet af totter
- hvis vægt er 136 g pr. m^2
- med kædetråde på 415 tex tæthed
- og islæt på 132 tex tæthed

anses for at opfylde de materielle egenskaber, der er fastsat i 14. betragtning til Kommissionens forordning (EU) nr. 138/2011 af 16. februar 2011 ⁽¹⁾ om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse åben mesh-stoffer af glasfibre med oprindelse i Folkerepublikken Kina, samt i dennes artikel 1, stk. 1, og som er følgende:

- åben mesh-stoffer
- af glasfibre
- med en cellediameter på mere end $1,8 \text{ mm}$ i både længde og bredde
- og med en vægt på mere end 35 g pr. m^2 ,

og skal Taric-kode 7019 59 00 10 dermed fortolkes således, at det ovenfor beskrevne materiale som sådan er omfattet af den nævnte Taric-kode, idet der ligeledes tages hensyn til de forskellige sprogversioner af toldtariffen og de fællesskabsretlige bestemmelser?

- 2) Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, kan da en fysisk eller juridisk person fritages fra betaling af antidumpingtold på grundlag af Fællesskabets retsorden, når denne person i tillid til regelsættet i den forordning, der er offentliggjort på det sprog, der svarer til den pågældendes nationalitet — uden at sikre sig kendskab til de øvrige sprogversioners eventuelt forskellige indhold — med støtte i den generelle og åbenbare forståelse af indholdet af regelsættet på den pågældendes eget sprog, indfører en vare til Den Europæiske Unions område, der er fremstillet uden for dette område, når det tages i betragtning, at denne vare

ifølge den pågældende sprogversion, ikke er inkluderet i de varer, der er underlagt antidumpingtold, endog selv om det kan fastslås efter en sammenligning af de forskellige sprogversioner af fællesskabsreglen, at fællesskabsretten underlægger varen en antidumpingtold?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 138/2011 af 16.2.2011 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse åben mesh-stoffer af glasfibre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 43, s. 9).

Appel iværksat den 1. marts 2013 af Forbundsrepublikken Tyskland til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 18. december 2012 i sag T-205/11, Tyskland mod Kommissionen

(Sag C-102/13 P)

(2013/C 164/13)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og J. Möller, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 18. december 2012 i sag T-205/11 ophæves.
- Søgsmålet antages til realitetsbehandling og hjemvises til Retten til afgørelse med hensyn til realiteten.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for Retten og Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen vedrører kendelse afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 18. december 2012 i sag T-205/11, hvorved Retten afviste Forbundsrepublikkens søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2011/527/EU af 26. januar 2011 om Tysklands statsstøtte C-7/10 (ex CP 250/09 og NN 5/10) (»Sanierungsklausel«).

Forbundsrepublikken støtter appellen på to appelanbringender, der begge er forbundet med et klagepunkt om manglende begrundelse.

— En tilsidesættelse af retten til effektive retsmidler, som udgør en særlig udformning af det almindelige retlige princip om retssikkerhed, idet Retten har kvalificeret den af Kommissionen valgte måde at forkynde den anfægtede beslutning på urigtigt, og ikke har opstillet krav om, hvilke formelle regler der skal være opfyldt, for at en forkyndelse med modtagelsesbevis af en beslutning i henhold til artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽¹⁾, er gyldig.

— En tilsidesættelse af princippet om ordnet retspleje, som udgør en særlig udformning af det almindelige retlige princip om retssikkerhed, idet Retten har fastslået, at Kommissionen ved klagepunktet om, at klagen blev indgivet for sent, ikke skulle føre bevis for, at forsendelsen blev modtaget af en identificeret person, og at der herved var tale om en person, der var berettiget til at modtage forkyndelsen.

⁽¹⁾ EFT L 83, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Amtsgericht Wedding (Tyskland) den 14. marts 2013 —
eco cosmetics GmbH & Co. KG mod Virginie Laetitia
Barbara Dupuy**

(Sag C-119/13)

(2013/C 164/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Wedding

Parter i hovedsagen

Sagsøger: eco cosmetics GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Virginie Laetitia Barbara Dupuy

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure ⁽¹⁾ fortolkes således, at en skyldner også kan indgive en anmodning om retlig prøvelse af et europæisk betalingspåkrav, når betalingspåkravet ikke er blevet forkyndt, eller ikke retmæssigt er blevet forkyndt, for denne? Kan der analogt herved særligt findes støtte i artikel 20, stk. 1, eller artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 1896/2006?

2) Såfremt det første spørgsmål skal besvares bekræftende:

Skal skyldneren i tilfælde af, at betalingspåkravet ikke er blevet forkyndt, eller ikke retmæssigt er blevet forkyndt,

for denne, overholde tidsmæssige frister for så vidt angår sin anmodning om prøvelse? Kan der herved særligt findes støtte i bestemmelserne i artikel 20, stk. 3, i forordning nr. 1896/2006?

3) Endvidere såfremt det første spørgsmål skal besvares bekræftende: hvilke processuelle retsfølger foreligger, såfremt anmodningen om prøvelse antages til realitetsbehandling? Kan der analogt herved særligt findes støtte i artikel 20, stk. 3, eller artikel 17, stk. 1, i forordning nr. 1896/2006?

⁽¹⁾ EUT L 399, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Amtsgericht Wedding (Tyskland) den 14. marts 2013 —
Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H. mod Tetyana
Bonchuk**

(Sag C-120/13)

(2013/C 164/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Wedding

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H.

Sagsøgt: Tetyana Bonchuk

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure ⁽¹⁾ fortolkes således, at en skyldner også kan indgive en anmodning om retlig prøvelse af et europæisk betalingspåkrav, når betalingspåkravet ikke er blevet forkyndt, eller ikke retmæssigt er blevet forkyndt, for denne? Kan der analogt herved særligt findes støtte i artikel 20, stk. 1, eller artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 1896/2006?

2) Endvidere såfremt det første spørgsmål skal besvares bekræftende:

Hvilke processuelle retsfølger foreligger, såfremt anmodningen om prøvelse antages til realitetsbehandling? Kan der analogt herved særligt findes støtte i artikel 20, stk. 3, eller artikel 17, stk. 1, i forordning nr. 1896/2006?

⁽¹⁾ EUT L 399, s. 1.